

[Glistrup]

færdighedsovervejelser bag det, at man altså nu tager nogle ganske bestemte mennesker ud, som skal bære hele den meget, meget tunge byrde.

Det skal træde i kraft den 1. januar 1989. De har formentlig 3 måneders eller 5 måneders opsigelse i deres lejemål og skal måske købe et nyt hus, eller hvad der bliver tale om, når nogle enkelte mennesker bliver ramt gevaldigt hårdt. Jeg kan levende forestille mig, at nogle af de 5.000 eller 8.000 eller 14.000 gidsler, som arbejdsministeren regner med nu skal bære hele hans kæmpebesparelse, synes, at de er uretfærdigt ramt. Det synes de muligvis endda alle sammen. Men der er nok også nogle af dem, der – når arbejdsministeren selv indrømmer, at han ikke kan overskue arbejdsmarkedet – med føje føler sig uretfærdigt ramt.

Hvorfor i alverden skal disse mennesker, der altså dømmes til en kraftig nedsættelse af deres levestandard, ikke have lov til at komme ind og forsvare sig og fremføre deres synspunkter i en deputation eller ved breve til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, når de har haft lejlighed til at studere disse regler, som jo nok kræver i hvert tilfælde nogen tid for at blive opløst i deres bestanddele, før man forstår, hvad det i grunden går ud på?

Det er ikke fair behandling, at folk med ganske kort varsel bliver ramt med et vældigt beløb, som forrykker deres og deres families muligheder for at opretholde eksistensen. De har ikke engang haft nogen som helst jordisk mulighed for at få det at se. Det er jo ikke enhver Maren i køret, der har en telefax eller lignende og har kunnet få overført det, der blev uddelt, og selv trafik- og kommunikationsministerens postvæsen har måske nogle forsinkelser i disse dage, hvor man har travlt med forskellige andre ting.

Før det overhovedet går op for folk, må de allerede indrette sig på at blive ramt her til 1. januar. Det er derfor, at jeg må gentage mit stadige spørgsmål til arbejdsministeren: Hvorfor i alverden denne enorme hast og iltomhed med at få ramt nogle mere eller mindre tilfældige mennesker ude i systemet med så hurtig virkning?

Der er intet andet svar muligt, end at det er af hensyn til partipolitisk prestige for arbejdsministerens parti og dets samarbejdspartnere, at det færdige produkt er så elendigt og så svagt,

at det ikke vil kunne stå for en nærmere analyse. Derfor skal det luskes igennem i mørke aftentimer i årets mørkeste uge, så at der ikke er nogen, der kan finde ud af, hvad det i grunden er, der er blevet besluttet. Det er mørkets gerning, der gøres, og det er bestemt ikke lyssets engel, der går med glans gennem folketingsalen med det, som arbejdsministeren har serveret for os.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Der er ikke anledning til så mange bemærkninger i denne runde, men jeg vil godt sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg tror, fru Lilli Gyldenkilde skal vænne sig til, at det drejer sig om at gøre en større indsats for en mindre offentlig udgift. Det er faktisk det, der er kunsten i disse forslag. Vi laver på en og samme gang en større indsats for en mindre udgift. Jeg tror, Folketinget skal lægge sig efter at løse opgaverne på dem måde.

Fru Lilli Gyldenkilde siger, at der er ikke job til dem. Jamen fru Lilli Gyldenkilde ved jo godt, at for de ordinære arbejdstilbud er det sådan, at halvdelen af dem, der gennemfører et arbejdstilbud, umiddelbart efter kommer i vedvarende beskæftigelse. To år efter, at arbejdstilbudet er gennemført, er $\frac{2}{3}$ kommet i vedvarende beskæftigelse.

Nu giver vi det samme tilbud til en gruppe, der i forvejen har tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg tror, at for denne gruppe, der i forvejen har haft deltidstilknytning til arbejdsmarkedet, vil andelen, som får egentlig vedvarende beskæftigelse ud af dette tilbud, blive endnu større end det, vi kendte på forhånd. Der er altså muligheder for at give disse mennesker det fuldtidsjob, de ønsker, og det er det, der er formålet med aftalen.

Så er jeg selvfølgelig glad for, at fru Lilli Gyldenkilde hæfter sig ved det bilag, der er optrykt, men jeg er lidt ked af, at fru Lilli Gyldenkilde ikke hæfter sig ved den sidste del af bilaget, der taler om, hvordan mennesker på deltidbeskæftigelse kan få nye muligheder i kraft af de ændringsforslag, vi gennemfører, uden at de først skal ud i egentlig ledighed. Det væsentlige er, at de får nye muligheder, uden at de først skal ud i ledighed.

Jeg bekræfter det, som fru Lilli Gyldenkilde gengav vedrørende dem, der bliver arbejdsløse. Men hvorfor skal det være sådan, at man først